

aliqd tribuat. Et exaltas caput meū. Siue ipm qui oim nrm caput est: siue vni cuiusq nostrū spirituz: qd caput est aie et carnis. Caput em̄ mulier̄ vir: et caput viri chustus. Exaltat aut̄ mens cū iā dici pōt: mente seruo legi dei: Ut cetera hoīs pctā h̄dant: cū iā carnis resurrectiōe absorbet mors i victoriā. **V**oce mea ad dñm clamauit: **V**oce illa intima et intēssima. Et exaudiuit me de mote scto suo. Be ipō p quē nob̄ sbuenit: et q̄ meditatoze nos exaudit. **E**go dormiui et sonū cepti: et exurrexi qm̄ dñs suscipiet me. Quis h̄ nō pōt h̄deliū dicere: r̄colēs mortē pctōz suoz et donū regeneratiōis?

Non timebo milia populi circūdantis me: Except̄ his q̄ vniuersaliter ecclesia sustinuit et sustinet: habz etiā vnus quisq̄ tēptatiōes: qd̄ circūualat̄ hec dicat: **E**xurge dñe saluus me fac deus me. **H**oc est: fac me exurgere. **Q**m̄ tu percussisti oēs aduersātes mibi sine causa: **R**ecte in p̄destinatiōe dicat de diabolo et angelis ei. **Q**ui nō solū in totū **C**hristi corp̄: s̄ etiā in singlōs q̄sq̄ p̄uatiū seuiūt. **B**etes pctōz contriuisi. **H**abet vnusq̄sq̄ maledicētes sibi: **H**abet etiā vniōz auctores conantes eū a chusti corpe p̄cidere. **S**z dñi est salus: **L**uēda suōbia ē: et dicēdū: **A**dhēsit aia mea post te. **E**t sup̄ populū tuū benedictiō tua. **H**ec est sup̄ vnū quēq̄ nrm.

Explicit Tractat̄ de ps̄. III

Incipit Tractat̄ de ps̄. III

In fine: psalm̄ Cantici Dauid.

Finis legis chust̄: ad iusticiāz omni credēti. **H**ic em̄ finis p̄fectionē significat: nō p̄sumptionē. **E**trū aut̄ oīne canticū psalm̄ sit: an pot̄ oīs psalm̄ canticū: an sint quedā cātica q̄ nō p̄nt dici psalmi: et qdā psalmi q̄ nō p̄nt dici cātica: q̄ri pōt. **S**z aia aduertēde se p̄ture sūt: ne forte canticū leticiā indicet. **P**salmi aut̄ dicunt: qui cantant̄ ad psalteriū: **Q**uo vsq̄ esse **B**auid p̄pham: in magno mysterio p̄dit historia. **B**e q̄ re nō est h̄ differēdi loc̄: qz diuturnā inq̄sitiōnē et longā disputatiōnē desiderat. **N**ūc interim aut̄ v̄ba dñi post resurrectionē expectare debem̄: aut hoīs in ecclesia credētis et sperātis in eo.

Quam iuocare exaudiuit me de iusticie mee: **L**ū iuocare exaudiuit me d̄ inq̄: a q̄ est iusticia mea. **I**n tribulatiōe dilatasti mibi.

Ab angustijs tristicie: in latitudinē gaudiōz me duxisti. **T**ribulatio em̄ et angustia: in omnē aiam hoīs opātis malū. **Q**ui aut̄ dicit: **G**audem̄ in tribulatiōib̄: scientes qm̄ tribulatio patientiā opaf: vsq̄ ad illō vbi ait: **Q**m̄ caritas dei diffusa est in cordib̄ nris p̄ spiritū sctm̄ q̄ dat̄ ē nobis: nō h̄z cordis angustias: q̄suis extrinsec̄ a p̄sequētib̄ ingerāt. **M**utatio aut̄ p̄sone qd̄ a tertia vbi ait: exaudiuit: statū trāsijt ad se cū dā vbi ait: dilatasti mibi: si nō varietatē ac suauitatis cā facta est: mirū cur primuz tāq̄z indicare voluit hoīb̄ exauditū se eē: et postea cōpellare exauditorem suū: **M**isi forte cū indicasset quēadmodū exaudit̄ sit in ip̄a dilatiōe cordis: maluit cuz deo loq̄: **E**t etiā h̄ mō oñderet qd̄ sit corde dilatari: id est iā corde h̄re infusū deū: cū q̄ i trinsec̄ colloq̄t. **Q**d i p̄sona ei q̄ credens i chustū illuminat̄ est: recte accipit. **I**n ipsi us aut̄ dñici hoīs quez suscepit dei sapia: nō video quēadmodū h̄ possint p̄gruere. **N**ō em̄ ab ea aliqui desert̄ ē. **S**ed quēadmodū ip̄a ei dep̄catio n̄re pot̄ infirmitatis indicū ē: sic etiā de ista repētina dilatiōe cordis pōt idē dñs p̄ fidelib̄ suis loqui: **Q**uoz p̄sonaz sibi ip̄osuit etiā cū ait: **E**xuriui: et non cibastis me: sitiui: et potum nō dedistis mibi: et cetera. **Q**uare h̄ qz potest dicere: dilatasti mibi: pro vno ex minimis suis colloq̄nte deo: cui caritatē diffusam h̄z i corde p̄ sp̄m̄ sctm̄ q̄ dat̄ est nobis.

Miserere mei: et exaudi oronem meā. **L**ur iterū rogat: cū iā se exauditū et dilatātū idicauerit: **A**n p̄p̄ nos d̄ qd̄ d̄: **S**i aut̄ qd̄ nō videm̄ speram̄: p̄ patientiāz expectam̄: **A**ut illo qui credidit: p̄ficiat qd̄ ichoatū est: **F**ilij hoīm vsq̄quo graues corde: **S**altē vsq̄ i aduētū inq̄t filij dei vester error durauerit: qd̄ ergo vltra gues corde estis: **Q**m̄ habituri sinē fallaciā: si vitatē p̄ntiā nō habebit: **E**t qd̄ diligitis vanitatē et queritis mendaciū: **E**t qd̄ vult̄ b̄ti esse de istis: **S**olaveritas fac̄ b̄tōs: ex q̄ vera sūt oīa. **M**az vanitas est vanitatū: et oīa vanitas. **Q**ue abūdātia homi i omni labore suo q̄ ipse laborat sub sole: **E**t qd̄ ḡtpaliū rerū amore detinemini: **E**t qd̄ tāq̄z p̄ma: extrema sectami: qd̄ ē vanitas et mēdaciū: **L**upit̄ em̄ p̄magere vobiscū: q̄ oīa trāsēunt tāq̄z vmbra. **E**t scitote qm̄ i admirabile fecit dñs sctm̄ sūū. **Q**uē nisi eū quē suscitauit ab inferis: et i celo ad dexterā colloca

Curon blaphemiar. Caluimnia

Alia lra. t̄ graui.

Alia lra. t̄ mirificatiōe

uit: In crepat q̄ gen^o h̄anū: vt ad eum se
 tandē ab hui^o mūdi amore cōuertat. Sz si
 quē mouet p̄iunctio sup̄addita: qd̄ ait: Et
 scitote: facile est vt in sc̄pturis aiaduertat
 hui^o locutiōis gen^o familiare eē illi lingue
 q̄ p̄phete locuti sūt. Nā sepe iuems ita ce-
 ptū: Et dixit d̄ns ad illū: Et factū est ver-
 bū d̄ni ad illū. Que iūctura p̄iunctiōis: cū
 sn̄ia nō p̄cesserit cui sequēs annectat: mi-
 rabiliiter fortassis insinuat p̄lationē verita-
 tis in voce: cū ea visioe que fit in corde: eē
 p̄iūctā. Q̄q̄ h̄ dici possit: qd̄ sup̄ior sn̄ia:
 Et quid diligitis vanitatē: ita posita ē ac
 si diceret: nolite diligere vanitatē z quere-
 re mēdaciū. Quo ita posito: rectissima lo-
 cutione sequit: Et scitote qm̄ admirabilez
 fecit d̄ns sanctū suū. Sed interpositū dia-
 psalma: vetat istā cū superiore coniungi.
 Siue enī hebreū verbum sit sicut quidam
 volūt: quo significat fiat: Siue grecū q̄ si-
 gnificat interuallū psallēdi: Et psalma sit
 qd̄ psallit: Diapsalma vero interpositum
 in psallēdo silentiū. Et quēadmodū sym-
 psalma dicit vocū copulatio in cantādo:
 ita diapsalma disūctio earū: vbi quedam
 requies distincte p̄tinuationis ostenditur:
 Siue ergo illud: siue hoc: siue aliud aliqd̄
 sit: certe illud p̄babile est nō recte p̄tinua-
 ri z cōiūgi sensū: vbi diapsalma interpo-
 nit. **D̄ns exaudiet me cū clamauero
 ad eū.** Hic nos admoneri credo: vt ma-
 gna itētiōe cordis: id est in f̄no z icorporeo
 clamore: auxiliū implorem^o dei. Qm̄ sicut
 gratulādū est de illuminatiōe in hac vita:
 ita orādū p̄ req̄e post hāc vitā. Quapro-
 pter aut ex p̄sona fidelis euāgelizātis: aut
 ex ip̄o d̄ni sic accipiendū est: ac si dictū sit:
 d̄ns exaudiet vos: cū clamaueritis ad eū.
Irascimini z nolite peccare. Occur-
 rebat enī: q̄s est dignus exaudiri: aut quō
 nō frustra clamat pctōr ad d̄nm: Ergo ira-
 scimini inq̄t: z nolite peccare. Qd̄ duob^o mo-
 dis intelligi pōt. Aut etiā si irascimini: no-
 lite peccare: id est etiam si surgit mot^o ani-
 mi qui iā p̄pter penā peccati nō est in po-
 testate: saltē ei nō p̄sentiat ratio z mens: q̄
 int^o regenerata est sc̄dm̄ deum: vt mēte ser-
 uiam^o legi dei: si adhuc carne seruim^o legi
 pcti: Aut agite p̄niam: id est irascimini vo-
 bis ipsis de p̄teritis pctis: z vltērius pecca-
 re desinite. **Que dicitis in cordib^o ve-
 stris.** Subaudit dicite: Et sit plena sen-
 tētia: q̄ dicitis: i cordib^o v̄ris dicite. Id est
 nolite esse p̄pls d̄ quo dictū est: Labijs me

honorat: cor aut̄ eoz̄ lōge est a me. **In cu-
 bilib^o v̄ris cōpūgimi.** Hoc est qd̄ iaz
 dictū est: in cordib^o. Hec enī sūt cubilia de
 quib^o z d̄ns monet: vt int^o orem^o clausis
 ostijs. Cōpūgimi aut̄: aut ad p̄nie dolorē
 refert: vt seip̄a aia puniens cōpūgat: ne i
 dei iudicio d̄anata torq̄atur: Aut ad exci-
 tationē: vt euigilem^o ad videndā lucē chri-
 sti: tāq̄ stimulis adhibitis. Nonlī aut̄ nō
 cōpūgimi: s̄ aperimī dicit meli^o legi: Qm̄
 in greco psalterio est: καλαρυνητε qd̄ re-
 fert ad illā dilatationē cordis: vt excipiat
 diffusio caritatis p̄ spiritū sc̄m̄. **Sacri-
 ficate sacrificiū iusticie: z sperate in
 d̄no.** Idē dicit in alio psalmo: Sacrifici-
 um deo: sp̄s p̄tribulat^o. Quare nō absur-
 de hic accipit ipsuz̄ esse sacrificiū iusticie:
 qd̄ fit p̄ p̄niam. Quid enī iusti^o: q̄ vt suis
 vnusq̄sq̄ pctis: q̄ alienis poti^o irascat: se-
 q̄ ip̄m̄ puniēs mactet deo: An sacrificiūz
 iusticie: opa iusta sūt post p̄niaz: Nā z int̄
 positum diapsalma: nō absurde fortassis
 insinuat etiāz transitū de vita veteri ad vi-
 tam nouā: vt extincto vel infirmato p̄ pe-
 nitentiā veterē homine: sacrificiūz iusticie
 sc̄dm̄ regenerationē noui hominis offera-
 tur deo: cuz̄ se offert ip̄a aia iam abluta: et
 ip̄onit in altare fidei diuio igne: id est sp̄-
 sc̄to cōphendēdā. Et iste sit s̄sus: Sa-
 crificate sacrificiū iusticie: z sperate in d̄no:
 id ē recte viuere: z sperate donū sp̄s̄facti:
 vt vos veritas cui credidistis: illustret. Sz
 tū sperate in d̄no: clause adhuc dictuz̄ est.
 Sperant̄ aut̄ que: nisi bona: Sed qz̄ vnus-
 quisq̄ id bonū vult a deo impetrare qd̄ di-
 ligat: Nec facile inueniūt qui diligūt bona
 interiora: id ē ad interiorē hoīez̄ p̄tinetia:
 que sola diligēda sunt: Leteris aut̄ ad ne-
 cessitatē vtendū: nō ad gaudiū p̄fruedū ē:
 admirabiliter cū dixisset: sperate in d̄no: l̄b̄
 iecit. **Adulti dicūt quis ondit nobis
 bona:** Qui s̄mo aut̄ q̄ infrogatio q̄tidia-
 na est oim̄ stultoz̄ z iniquoz̄: Siue pacē et
 tranquillitatē vite secularis desiderātū: et
 p̄pter p̄uersitatē generis humani nō inue-
 niētū: Qui etiā ceci accusare audent ordi-
 nem rez: cū inuoluti meritis suis putāt tē-
 pora esse peiora q̄ p̄terita fuerūt: Siue de
 ip̄a futura vita que nobis p̄mittit: dubitā-
 tiū v̄l desperātū: Qui sepe dicūt: q̄s nouit
 si vera sunt: aut q̄s venit ab inferis vt ista
 nunciaret: Magnifice igif̄ et breuiter sed
 intrinsecus videntib^o: ondit q̄ bona querē-
 da sunt: r̄ndens illoz̄ interrogatiōi: qui di-

cunt: quis ostēdit nobis bona? Signa-
 tu est: inq̄t: in nobis lumē vult⁹ tui
 dñe: Hoc lumē est totū hoīs r̄ vey bonū:
 qđ nō oculis sed mente cōspicit. Signatū
 autē dixit in nobis: tanq̄s denarius signat⁹
 regis imagine. Hō eīm factus est ad imagi-
 nem r̄ similitudinē dei: quā peccādo corru-
 pit. Bonū ḡ eius est verū atq̄ eternū: si re-
 nascēdo signetur. Et ad hoc credo pertine-
 re (qđ quidā prudēter intelligūt) illud qđ
 dñs viso cesaris nūmo ait: Reddite cesa-
 ri qđ cesaris est: r̄ deo qđ dei est. Tanq̄s si
 diceret: Quēadmodū cesar a vobis exigit
 impressionē imaginis sue: sic r̄ dē. Ut quē
 admodū illi redditur nūmus: sic deo aīa
 lumine vultus ei⁹ illustrata atq̄ signata.
Bedisti leticiā in cor meū. Hō ḡ fo-
 ris querēda est leticia ab his q̄ adhuc gra-
 ues corde diligūt vanitatē r̄ q̄runt mēda-
 ciū: sed int⁹ vbi signatū est lumē vult⁹ dei.
 In interiore eīm hoīe habitat chust⁹: vt ait
 Ap̄lus. Ad ip̄m eīm ptinet videre verita-
 tē: cū ip̄e dixerit: Ego sum veritas. Et cū
 loquebat in Ap̄lo dicēte: An vultis expe-
 rimentū ei⁹ accipe q̄ in me loquit̄ christus:
 Hō eis foris vtiq̄: sed in ip̄so corde: id est
 in illo cubili vbi orandū est: loquebat. S̄
 hoīes t̄palia sectātes: qui certe multi sunt:
 nihil aliud nouerunt dicere: nisi q̄s osten-
 dit nobis bona: cum vera r̄ certa bona in-
 tra semetip̄os videre nō possint. Itaq̄ cō-
 sequēter de his rectissime dicit: qđ adiu-
 git. **A t̄pe frumētī vini r̄ olei sui
 multiplicati sunt.** Hō eīm vacat: qđ ad-
 ditū est: sui. Est eīm r̄ frumētū dei. Siquidē
 est panis viuus qui de celo descēdit. Et ē
 vinū dei. Nā inebriabūtur inquit ab yber-
 tate dom⁹ tue. Et oleū dei. **Be q̄ dicitū est:
 Impinguasti in oleo caput meū.** Isti autē
 multi q̄ dicūt: quis ostendit nobis bona: r̄
 regnū celozū intra se esse non vident: a t̄pe
 frumētī vini r̄ olei sui multiplicati sūt. Hō
 eīm multiplicatio sp̄ vbertatez significat: et
 nō plerūq̄ exiguitatē: cū dedita t̄pali-
 bus voluptatibus aīa sp̄ exardescit cupiditate
 nec satiari pōt: et multiplici atq̄ erūnosa
 cogitatione distenta: simplex bonū videre
 nō sinit. Qualis est illa de q̄ dicit: Corpus
 eīm qđ corrūpitur aggrauat aīam: r̄ depri-
 mit terrena inhabitatio sensū multa cogitā-
 tē. Talis aīa t̄paliū bonozū decessione et
 successionē: id est a t̄pe frumētī vini r̄ olei
 sui innumerabilibus phantasmatis sic
 multiplicata est: vt nō possit agere quod p̄

ceptū est: Sentite de dño in bonitate: r̄ in
 simplicitate cordis q̄rite illū. Ista eīm mul-
 tiplicitas: illi simplicitati vehement⁹ aduer-
 sa est. Et id̄ istis relictis q̄ multi sunt: multi-
 plicati sez t̄paliū cupiditate: r̄ dicūt: Quis
 ostēdit nob bona: q̄ nō oculis foris: sed in-
 tus cordis simplicitate q̄renda sunt: vir fi-
 delis exultat r̄ dicit: **In pace in idip-
 sū: obdormiā r̄ somnū capiā.** Re-
 cte eīm sperat a talib⁹ omnimō mētis alie-
 natio a mortalib⁹ reb⁹: r̄ miseriarū secti b⁹
 obliuio: q̄ noīe obdormitōis r̄ somni decē-
 ter r̄ p̄pheticē significat: vbi sūma pax nul-
 lo tumultu interpellari pōt. S̄ hoc iā non
 tenet in hac vita: s̄ post hāc vitā sperādūz
 est. Hoc etiā ip̄a verba ostēdit: q̄ futuri sūt
 t̄pis. Hō eīm dicitū ē: aut obdormiū r̄ som-
 nū cepi: aut obdormiō r̄ somnū capio: sed
 obdormiā r̄ somnū capiāz. Tūc corrupti-
 bile b̄ induet incorruptōe: r̄ mortale b̄ in-
 duet immortalitate. Tūc absorbet mors in
 victoriā. Hoc est vñ dicit. Si autē qđ non
 vident⁹ speramus: p̄ patiētiā expectam⁹.
 Quapropt̄ arguent vltimū annectit r̄ di-
 cit. **Qm̄ tu dñe: singulariter in spe
 habitare fecisti me.** Hic nō dixit faci-
 es: sed fecisti. In q̄ ḡ iā ista spes est: erit p̄-
 fecto etiā qđ sperat. Et hñ ait singulariter.
 Pōt eīm referri aduersus illos multos: q̄
 multiplicati a t̄pe frumētī vini r̄ olei sui di-
 cūt: Quis ostēdit nobis bona? Perit eīm
 h̄ multiplicitas: et singularitas tenet in san-
 ctis. **Be q̄b⁹ dicit in Actib⁹ ap̄loz: Adul-
 tudinis autē credentiū erat aīa vna r̄ cor
 vnū.** Singulares ḡ r̄ simplices: id ē secre-
 ti a multitudie ac turba nascētū rez ac mo-
 riētū: amatores efnitatis r̄ vnitatis eē de-
 bemus: si vni deo r̄ dño nostro cupimus
 inherere.

Explicit Tract. de ps. III.
 Incipit Tract. de ps. V.

Culus psalmi est: pro ea q̄
 hereditatem accepit. Intelli-
 git ḡ ecclesia: q̄ accepit heredita-
 tē vitā etnā p̄ dñm nīm Iesū xp̄m: vt pos-
 sideat ip̄m deū: cui adherēs brā sit: s̄m il-
 lud: **Bñ mites: qz ip̄i hereditate posside-
 būt terrā.** Quā terrā: nisi de q̄ dicit: **Spes
 mea es tu: portio mea in terra viuētū.** Et
 illud manifest⁹: **Bñs pars hēditatis mee
 r̄ calic̄ mei.** Dicit r̄ hereditas dei vicissiz
 eccl̄ia: s̄m illud: **Postula a me: r̄ dabo ti-
 bi gētes hereditatē tuam.** Ergo hereditas
 nostra deus dicit: qz ip̄se nos pascit r̄ cōti-

Alia lra.
 sup nos.

Alia lra.
 de meo.

Alia lra.
 fructu.

Alia lra.
 t̄ dormiā.
 t̄ req̄scam.

Alia lra.
 t̄ p̄stituisti me.

Non. Non. Non. Non. Non.